

Deneb, príbeh vlčat'a

Deneb je najstaršie vlča spomedzi svojich súrodencov. Jedného dňa ich rodičov zabil nejaký pytliak. Báli sa, že tiež neprežijú a dopadnú tak, ako skončili ich rodičia. Deneb si dal teda záväzok, že od toho dňa ich bude chrániť. Nechce prísť aj o nich a ostať úplne sám. Ale má tu ešte jedného nepriateľa- Manchasa.

Raz sa Deneb túlal lesom pomaly celý deň s prázdnyim žalúdkom dúfajúc, že nájde svojich mladších súrodencov, ktorí sa mu akosi stratili.

Jeho zúfalé zavýjanie ho už frustruje a vyčerpáva natoľko, že jediné čo by si teraz prial je oddych. Deneb začína mať deštruktívne myšlienky, má pocit, že sa im niečo stalo, že asi stretli Manchasovu svorku alebo nejakého pytliaka, a tak začína byť nepokojný.

Zacíti pach. Pach človeka, ktorý je čoraz intenzívnejší. Keď sa pozrie na druhú stranu, uvidí tam nejakého maličkého človečika. Má červený kabátik, kapucňu na hlave a plný vak niečoho. Spoza stromu ho sleduje ako si vykračuje veselým krôčikom smerujúc do chalúčky, ktorá sa nachádza asi o pol kilometra ďalej. Nebojí sa ísť cez les sám? Ved' je to tu celkom nebezpečné. Deneb uvažuje, že ho bude nenápadne sledovať. Nakoniec tak aj urobí. Ved' les je plný nebezpečných zvierat, o vlkoch sa hovorí, že sú krvilační a draví, tak prečo si ešte aj pohmkáva? Deneb zakňučí a započúva sa do jemného hlásku, ktorý ho núti ísť za ním až k chalúčke.

Medzi tým sa vietor tak rozfúka, že má pocit, že toho malého odfúkne. Pokračuje pomedzi stromy a zastihne ho poriadny lejak, ktorý však miluje. Miluje tú krásnu vôňu lesa v daždi, ktorý ho upokojí aj v tých najhorších chvíľach. Čo robí Červený kabátik? Deneb zastaví, pretože zastavil aj on. Sleduje a v duchu si hovorí, že ešte nikdy nevidel človeka sa takto radovať z dažďa. Červený kabátik si užíva poletujúce lístie okolo neho. Deneb sa naňho díva akoby človeka ešte v živote nevidel. Robí veci, ktoré by normálny človek nerobil. Dáva si dole kapucňu? Teraz keď sa ešte viac rozpršalo? Je to chlapec s gaštanovými lesklými dlhými vlasmi, ktoré sa postupne menia na tmavohnedý odtieň.

Deneb odrazu započuje šuchotanie listov. Obzrie sa dozadu a vidí tam Manchasa. Manchas je vlk, ktorý uplatňuje svoju autoritu, i keď jeho sebavedomie siaha až niekam do výšin. Je vodca svojej svorky a myslí si, že je kráľom lesa. Celý les mu patrí, každý má pred ním obrovský rešpekt. Jeho agresivita nemá konca kraja.

Deneb zacíti strach, že ublíži Červenému kabátiku. Ale on sa rozhodne tomu zabrániť! Manchas hľadá naňho, akoby mu zožral večeru a zase jeho pohľadným krokom sa blíži k Denebovi. Červený kabátik započuje nejaké zvuky a ostane nehybne stáť obzerajúc okolo seba. Manchas odvráti zrak na neho a začne sa blížiť k nemu. Deneb sa ho snaží zastaviť a po chvíli začne po ňom vrčať, až kým ho neodplaší. Červený kabátik stojí nehybne stále na tom istom mieste, až sa to zdá čudné. Deneb sa zľakol, že vyplašil aj jeho. Chvíľu stojí aj on na mieste, ale po uvážení sa rozhodne ísť k nemu opatrným krokom, až kým nie je celkom pri ňom. Hľadá mu hlboko do očí a zdá sa, že Červený kabátik je pokojný. Nechce, aby mu niekto ublížil, aj keď toho malého tvora vôbec nepozná. Červený kabátik sa blíži opatrným krôčikom k nemu a sadne si na mokré lístie do tureckého sedu. Opatrne vystiera svoju maličkú ručičku, až kým Deneb nezacíti jeho nežný dotyk. Má zaujímavú energiu. Keď Deneb zatvorí oči,

predstavuje si množstvo motýľov v rôznych farbách, ktoré obletujú celý les. Les, ktorý je v pestrých farbách a slnečné lúče ho spestrujú ešte viac. Započúva sa do krásneho spevu vtáčikov a jemný vánok je tak jemný, že by odfúkol len perie, ktoré..... Odrazu cíti niečo na ňufáku. Sprsshshsh.. Deneb má pocit, že ho oprskal. Červený kabátik sa začne smiať a Deneb na neho pozerá akoby od neho pýtal jest'. Akoby zvažnel, s milým úsmevom mu podáva jedlo, ktoré mal zrejme doniesť svojim starým rodičom. Denebovi je to trápne, že sa radšej stiahne dozadu a zakňučí. Veľmi si však váži jeho dobrotu, a tak sa k nemu znovu priblíži a začne sa k nemu túliť ako jeho najlepší priateľ. Červený kabátik ho objíme. Deneb znovu cíti tú energiu, ktorú ešte nikdy u nikoho necítil.

Červený kabátik sa s ním rozlúči a pokračuje v ceste do chalúčky. Deneb ale nechce ostať sám, je mu smutno, lebo nedokáže nájsť svojich mladších súrodencov, a tak sa rozhodne nasledovať jeho kroky. Idú spolu až k chalúčke a cestou Deneb rozmýšľa, že takýto úžasný pocit ešte nikdy nemal. Zároveň je chaotický, nevie si vysvetliť ako je možné, že také malé dieťa ako je Červený kabátik, sa nebojí. V duchu si hovorí, že vlkov nikto nemá rád, každý si myslí, že sú draví, majú radi len krv a mäso, a preto sa im každý vyhýba. Ešte k tomu vymýšľajú kadejaké hrôzostrašné rozprávky. Deneb si váži na tomto človečikovi, že on si to nemyslí. Dôveruje mu. Deneb pozrie naňho a on na Deneba. Keď vidí ako sa na neho zakaždým milo usmeje, hneď mu to ešte viac zlepši náladu. Predsa nie všetci ľudia sú rovnakí.

Deneb pozerá dopredu a zdá sa, že zle vidí! Jeho mladší súrodenci strážia ich chalúčku? Uvažuje a trochu sa cíti sklamané, že mu o tomto mieste nikdy nedali vedieť. On sa môže aj roztrhať len preto, aby ich našiel, lebo sa o nich neskutočne bojí. Strážili chalúčku, lebo sem stále chodil otravovať Manchasa? Mysleli si, že ako najstarší brat im v tom bude brániť. Deneb ostáva nepokojný, lebo nevedel, že toto si o ňom celý čas mysleli vlastní súrodenci. Je sklamaný, a tak uvažuje, že sa vráti tam, odkiaľ prišiel. Ale keď sa znovu zahľadá na toho malého drobca, rozmýšľa, že tu ostane a vlastne je aj rád, že má takých súrodencov, ktorí chránia ľudí pred ostanými vlkami. Je na nich veľmi pyšný a už začína chápať, prečo Červený kabátik nemal taký strach.

Pozerá, že vlastne jeho súrodenci sem chodia aj na výbornú hostinu! Konečne Deneb môže pokojne do svojho prázdneho žalúdka niečo dať a uvažuje, že vlastne také výborné jedlo ešte nikdy nemal. Vidno, že rodičia toho malého drobca pripravujú jedlo s láskou. Už je pokojný a je rád, že jeho dnešné dobrodružstvo sa takto dobre skončilo.

Cynthia Sárkóziová

Spojená škola internátna

Fatranská 3321/22, 010 08 Žilina

Autor Cynthia Sárkóziiová

Spojená škola internátna Žilina

Stredná odborná škola- učebný odbor Fotograf

Mgr. Lucia Papcúnová

Fatranská 3321/22, 010 08 Žilina